

Cánh Chim Dĩ Vãng

Đinh Hùng

Anh trở lại con đường lên núi biếc,
Thương mây bay từ đó vẫn cô đơn.
Những bông hoa còn có nửa linh hồn.
Những lá cỏ nghiêng vai tìm mộng ảo .
Ôi nắng cũ nhạt mùi hương dã thảo!
Lạnh màu riêu, tảng đá nhớ chân đi .
Những cánh chim từ quá khứ bay về,
Tà áo mỏng chập chờn phai sắc bướm .

Bài thơ nhỏ hôm xưa hồng nắng sớm,
Trên môi em, gió núi đã gieo vần.
Mùa hạ nào thơm mái tóc hoài xuân?
Hơi phấn thoảng còn ướp say hình bóng.
Giấc em ngủ, thơ anh về báo mộng,
Nhấn sao khuya soi lên nụ hôn đầu .
Ôi sườn non, mây lụa quấn vai nhau!
Mỗi bậc đá nâng cao từng ước vọng.
Em chuyển bước, trùng dương nào cuộn sóng
Dưới bàn chân? - Hồi hộp biển cây xanh.
Hương phất phơ chùm hoa mộng đầu cành,
Gò má thẹn một màu hồng hợp cần.

Hãy dừng lại hỡi mùa hoa hồng phấn!
Mấy hoàng hôn, mái tóc đã sang thu ?
Chiu hàng mi, lá úa rụng tình cờ,
Tờ thư lạnh, gió sương bay dòng chữ .
Thương tâm sự, mưa sa vành nón cũ,
Anh ngỡ em mang cả núi non đi .
Hoa qua đầu, cánh bướm cũng vu quy,
Nhòa nắng xế, nụ cười mây khói tỏa .

Ai trao gửi lời thề trên xác lá,
Để vắng trắng tìm mãi dấu chân xưa ?
Ngôi sao buồn lên đỉnh núi bơ vơ,
Cành trinh nữ, thu xanh màu tóc lạ .
Lời ước hẹn dư âm truyền vách đá,
Em vội đi, hờn giận tiếng non cao .
Em đi rồi! Then khóa cả chiêm bao,
Gầy vóc mộng, gói tròn manh áo nhớ .

Nhắc làm chi ? Ôi! nhắc làm chi nữa ?
Em đi rồi, mưa gió suốt trang thơ .
Mây lửa ngàn, e lệ cánh chim thu,
Con bướm ép thoát hồn mơ giấc ngủ .

Anh trở gót, hương đưa về núi cũ,
Theo mây bay, tìm mãi hướng trắng thề .
Nhắc làm chi ? Còn nhắc nữa làm chi ...!